ପୌର ନିଗମ, ଜବଲପୁର

ବନାମ

କୃଷି ଉପଜ ମଣ୍ଡି ସମିତି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

25 ଜାନୁଆରୀ,1990

[କେ. ଜଗନ୍ନାଥ ଶେଟ୍ଟୀ ଏବଂ ଟି.କେ. ଥୋମ୍ମେନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଏମ୍.ପି. ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ 1956: ଧାରା- 415 "ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରାଯିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ"- ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା- ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ- ଟିକସ ଦେବାକୁ ମନା କରିବା' - ନିଗମ ବିବାଦକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଇବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କି।

ଏମ୍.ପି. ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1961: ଧାରା- 334 । 1956 ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 415 ଏବଂ 1961 ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 334 ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା।

ଏମ୍.ପି. କୃଷି ଉପଜ ମଣ୍ଡି ଅଧିନିୟମ, 1973: ଧାରା- 7 କୃଷି ଉପଜ ମଣ୍ଡି ସମିତି- ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କି।

ଅପିଲକାରୀ ନିଗମ ଉତ୍ତରଦାତା-ବଜାର ସମିତିର ଅଟ୍ଟାଳିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଟିକସ ଆକଳନ କରିଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେ ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ବକେୟା ଅର୍ଥ ଆଦାୟ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଅସୁଲି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ନାକଚ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ- **226** ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏମ୍.ପି. ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, **1961** ର ଧାରା- **334** ଅଧୀନରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ, ଅସୁଲି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ନାକଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏମ୍.ପି. ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, **1961** ର ଧାରା- **415** ଅଧୀନରେ ବିବାଦକୁ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ନିଗମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଏହି ନିଗମ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ କରିଥିଲା ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲେ : **1.** ଏମ୍. ପି. ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, **1956** ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଟିକସ ଆକଳନ କିମ୍ବା କୌଣସି ଶୁଳ୍କ ଦାବି ଧାରା- **415** ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା "ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିଛି" ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଆସିପାରେ । ଏପରିକି ଟିକସ କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଏବଂ ଅସୁଲି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିଗମର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ "ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିଛି" ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଧାରା- **415** ରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆଦାୟ ଏବଂ ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଟିକସ କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ମନା କରିଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ନିଗମକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

2. ଏମ୍.ପି. ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, 1956ର ଧାରା- 415ର ଢାଞ୍ଚା ଏମ୍.ପି. ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1961ର ଧାରା- 334 ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରାଯିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଗମ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ବିଷୟରେ ଧାରା- 415 ରେ କୁହାଯାଇଛି । ଏବଂ ଏପରି ବିବାଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଯିବ । ଧାରା- 334 ଏକ ମାମଲାରେ ବିବାଦକୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେଉଁଥିରେ ପୌର ପରିଷଦ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମିଳିତ ଭାବରେ ଆଗ୍ରହୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଇଥାଏ ଯେ, ଏହିପରି ବିବାଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଯିବ । ଧାରା- 334 "ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରାଯିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ" ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିବାଦ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ନାହିଁ । ଧାରା- 415 କୌଣସି ବିବାଦ ବିଷୟରେ କୁହେ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ନିଗମ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମିଳିତ ଭାବରେ ଆଗ୍ରହୀ ଅଟନ୍ତି । ଧାରା- 415ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ କୌଣସି ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇ ନଥିବା ବେଳେ ଧାରା- 334 ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଯେ, ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ନିଗମକୁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତାହା ଯଥାର୍ଥ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଧାରା- 415 ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ନିୟମରୁ ଏହାର କୌଣସି ସହାୟତା ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସୁଲି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ନାକଚ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏବଂ ନିଗମକୁ ଏମ୍.ପି. ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଧାରା- 415 ଅଧୀନରେ ବିବାଦକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଜୱାହାର କୃଷି ଉପଜ ମଣ୍ଡି ସମିତି ଗଦରୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ପୌର ସମିତି ଗଦରୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ **ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା- 994/1981 ଯାହା 5.5.1983 ରେ ଏମ୍.ପି.ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଫଇସଲା କରାଯାଇଥିଲା, ବିଶିଷ୍ଟ ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା- 480/1986 ।

ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା- 1235/1984 ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତା10.7.85ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଡି.ଏନ୍. ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ରଞ୍ଜନ ମୁଖାର୍ଜୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍.ଏସ୍. ଖଣ୍ଡୁଜା, ଯଶପାଲ ଡିଙ୍ଗ୍ରା ଏବଂ ବଳଦେବ କିଶାନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା,

କେ. ଜଗନ୍ନାଥ ଶେଟ୍ଟି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଏମ୍.ପି. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ରାୟରୁ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ଏମ୍.ପି. ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଧାରା- 415 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ')ର ପରିସର ସହିତ ଜଡ଼ିତ ।

ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ଷେପରେ କୁହାଯାଇପାରିବ ।

ଜବଲପୁର ପୌର ନିଗମ ପରିସୀମା ମଧ୍ୟରେ, ଏମ୍.ପି. କୃଷି ଉପଜ ମଣ୍ଡି ଅଧିନିୟମ, 1973 ('ଅଧିନିୟମ') ଅଧୀନରେ 55 ଏକର ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ 'ମଣ୍ଡି' ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ଏହା ଉଚ୍ଚ ସୀମା ପ୍ରାଚୀର ଦ୍ୱାରା ପରିବେଷ୍ଟିତ ଏବଂ କୃଷି ଉପଜ ମଣ୍ଡି ସମିତିର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଅଧୀନରେ ଅଛି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ବଜାର ସମିତି କୁହାଯାଏ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 7 ଅଧୀନରେ, ବଜାର ସମିତି ହେଉଛି ଏକ ନିଗମ ସଂସ୍ଥା ଯାହା କୃଷି ଉତ୍ପାଦ କ୍ରୟ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ତଥା ବଜାରର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରଶାସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରଖିଛି । ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 7 (3) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା କୌଣସି ଆଇନରେ କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଜାର ସମିତି ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ 'ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ' ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । ମଣ୍ଡି ଭିତରେ, ବଜାର ସମିତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କୋଠାଗୁଡ଼ିକ, ବହୁତଳ ବିଶିଷ୍ଟ ଦୋକାନ, ଗୋଦାମଗୁଡ଼ିକ, ବଜାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ, ଶୀତଳ ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୋଠା ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଜବଲପୁର ପୌରପାଳିକା ନିଗମ ମଣ୍ଡି ଅଞ୍ଚଳରେ ନିର୍ମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଟିକସ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲା ଏବଂ ସଫେଇ ଟିକସ, ଜଳ ଟିକସ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶୁଳ୍କ, 1980-81 ରୁ 1983-84 ବର୍ଷ ପାଇଁ ବିକାଶ ଶୁଳ୍କ ମଧ୍ୟ ଦାବି କରିଥିଲା । ବଜାର ସମିତି ତାହା ଦେବାକୁ ମନା କରି ଦେଇଛି ଏବଂ ଦାବି କରିଛି ଯେ, ନିଗମର ଏପରି ଟିକସ କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ଏବଂ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ । ନିଗମ ସେହି ଦାବି କରିବା ସହିତ ସହମତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ବକେୟା ଆଦାୟ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ନିଆଯାଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପକୁ ଆପତ୍ତି କରି, ବଜାର ସମିତି ଅସୁଲି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ନାକଚ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ-226 ଅଧୀନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଏମ୍.ପି. ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1961ର ଧାରା-334 ଅଧୀନରେ ଉପୁଜିଥିବା ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ନାକଚ କରିଥିଲେ । ବଜାର ସମିତି ସହିତ ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 415 ଅନୁଯାୟୀ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଗମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> "ଏମ୍. ପି. ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଧାରା- 415, ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ବିଚାରାର୍ଥେପ୍ରେରଣ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଗମ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ବିଚାର ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ । ଏମ୍.ପି. ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1961ର ଅନୁରୂପ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ଧାରା- 334 ଅଟେ । ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଗଦରୱାରା ପୌର ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରି ଏକ କୃଷି ଉପଜ ମଣ୍ଡି ସମିତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସୁଲି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ସେଠାରେ ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା- 994/1981 (ଜୱାହାର କୃଷି ଉପଜ ମଣ୍ଡି ସମିତି, ଗଦରୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ) ର ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ 5.6.1983 ରେ ପୁନଃରୁଦ୍ଧାର ପୂର୍ବ ମାମଲାକୁ ନାକଚ କରି ପୌର ପରିଷଦକୁ ତାଙ୍କ ଏବଂ କୃଷି ଉପଜ ମଣ୍ଡି ସମିତି ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ବିଚାର ପାଇଁ ଏମ.ପି. ପୌର ଆଇନ, 1961ର ଧାରା- 334 ଅଧୀନରେ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଏମ୍.ପି. ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଧାରା- 415, ଏମ୍.ପି. ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1961 ର ଧାରା- 334 ତତ୍ତୁଲ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ, ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅସୁଲି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ନାକଚ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ପୌର ନିଗମ, ଜବଲପୁରକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଏମ୍.ପି. ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଧାରା- 415 ଅନୁଯାୟୀ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପକ୍ଷମାନେ ନିଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବେ ।"

ଏହି ଅପିଲରେ ଜବଲପୁର ପୌରପାଳିକା ନିଗମ ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଛି ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ତର୍କର ମୂଳ ହେଉଛି ଯେ, ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କିମ୍ବା ଏମ୍.ପି. ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ, 1957 ଅଧୀନରେ ବଜାର ସମିତି ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନୁହେଁ । ଏହାକୁ କେବଳ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି ଘୋଷଣା, ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 415 ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବଜାର ସମିତି ଯଦି ଏମ୍.ପି. ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ, 1957 ଅଧୀନରେ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷର ପରିଭାଷା ମଧ୍ୟରେ ନ ଆସେ, ତେବେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା-415 ଅଧୀନରେ ବିବାଦକୁ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଧିବକ୍ତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅଧିନିୟମର ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ଯାହା ନିଗମକୁ ଟିକସ ଏବଂ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏବଂ ଆଦାୟ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଏମ୍.ପି. ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ, 1957 ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଧାରା- 2 (20) ରେ 'ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ' ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଏକ ପୌର ନିଗମ, ପୌରପାଳିକା, ସ୍ଥାନୀୟ ବୋର୍ଡ, ଜନପଦ ସଭା, ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ହକଦାର, କିମ୍ବା ଏକ ପୌରପାଳିକା କିମ୍ବା ସ୍ଥାନୀୟ ପାଣ୍ଠିର ପରିଚାଳନା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସହିତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟସ୍ତ । "ତଥାପି, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 (3) ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନରେ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ବଜାର ସମିତିକୁ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ।

ଆମକୁ ଲାଗୁଛି ଯେ, ଏହି ବିବାଦ ଉପରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦିଓ ଆମେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଅନୁମାନ କରୁ ଯେ, ଏହା ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନନେଇ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସୁଲି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ନାକଚ କରାଯାଇ ପାରି ନଥାନ୍ତା । ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା-415 ଅଧୀନରେ ବିବାଦକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ନିଗମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ପାରିନଥାନ୍ତା ।

ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 415 କୁହେ :

"ନିଗମ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ :

ଯଦି ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରାଯିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଗମ ଏବଂ କୌଣସି ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ଉପୁଜିଥାଏ, ତେବେ ଏହାକୁ ଆଦେଶ ପାଇଁ

ସରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବ ଏବଂ ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କୌଣସି ତଦନ୍ତର ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଆଦେଶ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଏହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ନିଗମ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଲିଖିତ ଭାବରେ ରାଜି ହେବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ଯେ, ଏପରି କୌଣସି ବିବାଦକୁ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940 ଅଧୀନରେ ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥି କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥିମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 ର ଧାରା- 20 ଅଧୀନରେ ଏକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯିବ।"

ଏହି ଧାରାଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରାଯିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଗମ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ବିବାଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଯିବ। ନିଗମ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଲିଖିତ ଭାବରେ ରାଜି ହେବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ଯେ, ଏପରି କୌଣସି ବିବାଦକୁ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା- 20 ଅଧୀନରେ ଏକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯିବ। ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅଧୀନରେ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଟିକସ ଆକଳନ କିମ୍ବା କୌଣସି ଶୁଳ୍କ ଦାବି କରିବା ଧାରା- 415 ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା "ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିଛି" ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଆସିପାରେ। ଏପରିକି ଟିକସ କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଏବଂ ଆଦାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପତ୍ତି କରିବାକୁ ନିଗମର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ "ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିଛି" ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ। ତେବେ, ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଯଦି ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଟିକସ କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ମନା କରି ସରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଆନ୍ତି କିମ୍ବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ବିବାଦକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାନ୍ତି, ତେବେ ନିଗମ ପାଇଁ ଏହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ କି ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନକାରାତ୍ମକ ହେବା ଉଚିତ। ଧାରା- 415 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଟିକସ କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ନିଗମକୁ ସରକାରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ନିୟମାବଳୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ବୈଧାନିକ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି।

ତଥାପି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 334 ଅଧୀନରେ ଉପୁଜିଥିବା ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି। ସେଠାରେ ଗଦରୱାରା ପୌର ପରିଷଦ ଏବଂ ମଣ୍ଡି ସମିତି ଗଦରୱାରା ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଉପୁଜିଲା ଯେ, ପରବର୍ତ୍ତୀଙ୍କଠାରୁ ପୂର୍ବତନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦେୟ ଏବଂ ଦେୟ ଆଦାୟ କରିବେ। ମଣ୍ଡି ସମିତି ଏକ ପ୍ରାଧିକୃତ ଥିଲା ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ବଜାର ସମିତି ପରି ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 7 ଅଧୀନରେ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପୌରପାଳିକା ସୀମା ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା। ଏହା ପୌର ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା ଅସୁଲି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲା ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ- 226 ଅଧୀନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲା। ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅସୁଲି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ନାକଚ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 334 ଅଧୀନରେ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ପୌର ପରିଷଦକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି। ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ, ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି, ଧାରା-

334 ର ସାଧାରଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ଅଣଦେଖା କରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 415 ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ ।

ଏମ୍.ପି. ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1961ର ଧାରା- 334ରେ କୁହାଯାଇଛି :

"ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ:

(1) ଯଦି କୌଣସି ପରିଷଦ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳିତ ଭାବରେ ସ୍ୱାର୍ଥ ସମ୍ପନ୍ନ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିବାଦ ଉପୁଜେ, ତେବେ ଏପରି ବିବାଦ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବ, ଯାହାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବ ।

ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର "ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ପୌରପାଳିକା (ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ନିୟମାବଳୀ, 1971" ନାମକ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ନିୟମ 2 ଏବଂ 3 ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଅଛି:

"ନିୟମ 2 । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମିଳିତ ଭାବେ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଧାନ କରାଯିବ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପାରସ୍ପରିକ ରାଜିନାମାରେ ପହଞ୍ଚନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ମାମଲା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବ ।

ନିୟମ 3 । ଏହାପରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ପରିଷଦ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଏକ ମିଳିତ ବୈଠକ ଆୟୋଜନ କରିବେ ଏବଂ ଏକ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଧାନ ଆଣିବାରେ ସହାୟକ ହେବେ ।

ଏହି ନିୟମାବଳୀରେ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ଯେଉଁ ବିବାଦରେ ପରିଷଦ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମିଳିତ ଭାବେ ଆଗ୍ରହୀ, କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ସମାଧାନ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ସେହି ମାମଲାକୁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବ । ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଉଭୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମିଳିତ ବୈଠକ ଆୟୋଜନ କରି ଏକ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଧାନ ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ନିୟମ 4 ଏବଂ 5 ମଧ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ଏହାକୁ ପଢ଼ାଯାଇପାରେ:

"ନିୟମ 4। ଯଦି ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆଲୋଚନା ବିଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ପରିଷଦ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940 ଅଧୀନରେ ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥି କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମାମଲା ପଠାଇବା ପାଇଁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ରାଜି ହେବାକୁ ରାଜି କରାଇବେ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ରାଜି ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମାମଲାଟିକୁ ଏପରି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବ, ଯଥାସ୍ଥିତିରେ।

ନିୟମ 5 । ଯେତେବେଳେ ପରିଷଦ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ମାମଲାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ରାଜି ହେବେ ନାହିଁ, ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏହି ମାମଲାରେ ନିଜର ମନ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଇବେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବ ।

ନିୟମ 5 ଅଧୀନରେ, ଜିଲ୍ଲାପାଳ ତାଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ଏହି ମାମଲାକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଇବେ, ଏବଂ ପୌରପାଳିକା ପରିଷଦ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 415ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 334 ସହିତ ତୁଳନା କଲେ, ଏହା ଦେଖାଯିବ ଯେ, ପୂର୍ବର ଢାଞ୍ଚା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରାଯିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାରା- 415 ରେ ନିଗମ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି । ଏବଂ ଏପରି ବିବାଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଯିବ । ଧାରା- 334 ଏକ ମାମଲାରେ ବିବାଦକୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେଉଁଥିରେ ପୌର ପରିଷଦ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମିଳିତ ଭାବରେ ଆଗ୍ରହୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଏହିପରି ବିବାଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଯିବ । "ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରାଯିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ" ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାରା- 334ରେ ବିବାଦ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ। ଧାରା- 415 କୌଣସି ବିବାଦ ବିଷୟରେ କୁହେ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ନିଗମ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମିଳିତ ଭାବରେ ଆଗ୍ରହୀ ଅଟନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଧାରା- 415ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ କୌଣସି ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇନାହିଁ । ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ । ତାହା ଯେ, ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ନିଗମ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଯଥାର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଧାରା- 415 ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା ଏଥିପାଇଁ ଗଠିତ କୌଣସି ନିୟମାବଳୀରୁ କୌଣସି ସମର୍ଥନ ନାହିଁ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜଣାପଡୁଛି।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଉଛୁ।

ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ।

ଟି.ଏନ୍.ଏ. ଅପିଲ ଅନୁମୋଦିତ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା :

ଶ୍ରୀମତୀ ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାନ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ